

for at yde vedkommende Barn og dets Forældre Hjælp, ville være afskaarne fra at udvise denne gode Gerning overfor Børnene. Jeg ønsker, at denne Bestemmelse falder bort, men jeg vilde gerne have, at der i Stedet kom en noget lignende Bestemmelse, gaaende ud paa, at et Tyende under 15 Aar ikke ene maatte have Soverum udenfor Beboelseslejligheden. Dette ønsker jeg navnlig af Hensyn til Ildebrand. Vi have haft ikke saa faa Tilfælde ved Ildebrande, opkomne i Udlængerne, hvor en Dreng eller Pige — det er jo almindeligvis Dreng, der ligge derude — er bleven Offer for Luerne. Vi vide jo, at et Barn sover som en Sten, der skal meget til at vække det. Jeg finder det derfor uforsvarligt, at Børn sove ene udenfor Beboelseslejligheden. Derimod er det ikke lige saa uforsvarligt, at de sove sammen med voksne udenfor Beboelseslejligheden. — Da det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) omtalte, hvorledes de ældre Tyender ofte mishandlede de yngre, fik man næsten det Indtryk, at Tyendet i Almindelighed er en særlig raa Klasse. Men naar det ærede Medlem under andre Forhold, f. Eks. naar han skal forsvare Tyendet overfor Husbonden, omtaler Tyendet, saa omtaler han det ikke paa den Maade. Tyendeklassen er ikke en raa Klasse i Forhold til andre Samfundsklasser, langt fra. Jeg skal selvfølgelig ikke benægte, at der kan være enkelte daarlige Elementer saavel i Tyendeklassen som i andre Klasser, og jeg saa ogsaa gerne i Lovforslaget en Bestemmelse, som forbød, at Børn under 15 Aar havde Soverum sammen med raa og drikfældige Personer.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Reventlow) fremkom forleden Dag med en Henstilling, som gik ud paa, at der ikke maatte være Jernvinduer i Tyendets Sovekamre. Denne Henstilling vil jeg give min bedste anbefaling; det er indlysende, at Jernvinduer i et Sovekammer kunne blive farlige under en Ildebrand. Nu vilde man maaske gøre gældende, at Jernvinduer kan man slaa i Stykker; men det er et Spørgsmaal, om man i det kritiske Øjeblik har et Redskab til at slaa Vinduet i Stykker med, og det er ogsaa et Spørgsmaal, om den Resoluthed, som skal være til Stede i et Øjeblik, hvor det maaske drejer sig om Sekunder, da virkelig er til Stede, saa man tænker paa at knuse Vinduet, sely om man har et Redskab til at gøre det med. Anderledes stiller det sig med

Trævinduer; der ved ethvert Menneske, ja, ethvert Barn, at det blot gælder om at faa Vinduet op og saa komme ud.

Mads Larsen: Til den højtærede Minister har jeg kun nogle enkelte Bemærkninger. Den højtærede Minister sagde ganske vist, at han ikke kunde tiltræde mit Ønske om at lade adskillige af de Bestemmelser, jeg nævnede, f. Eks. §§ 35 og 38, gaa ud af Lovforslaget for derved at gøre det mere enkelt og lettere forstaaeligt og overskueligt. Men den højtærede Minister sluttede dog sine Bemærkninger med at sige, at mange af de Bestemmelser, som fandtes i Lovforslaget, maaske kunde undværes, og naar det er Forholdet, anser jeg det ikke for usandsynligt, at vi kunde komme til en Forstaaelse gennem det fortsatte Arbejde.

Jeg vil rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Holbæk (Tange). Det ærede Medlem sagde i sin Tale, der staar Spalte 2846 i Fortrykket: „Jeg siger derfor, at det er undskyldeligt, at Husbonden ikke med særlig Begejstring vil tage imod dette Lovforslag. Det er ikke Smaaating, der her er Tale om, det er ikke smaa Ofre, Husbonden skal bringe i Henhold til dette Lovforslag. Der er saadant noget som Kamrenes Indretning, som i mange Tilfælde vil være forbunden med en ret betydelig Bekostning for Husbonden“, og det ærede Medlem fortsætter med Betragtninger i samme Retning. Nu forekommer dette mig at stride ret stærkt mod det, som det ærede Medlem som Medlem af Kommissionen har talt om og underskrevet i det tredie Mindretals Betænkning. Der staar nemlig følgende: „Vi kunde tænke os en almindelig Beskyttelseslovgivning for alle umyndige Personer i tjenende Stilling og vilde hilse en saadan med Bifald. Indtil en saadan kan komme til at foreligge, tro vi ganske vist, at en Lovgivning for det umyndige Tyende vil være paa sin Plads. Det Forslag til Lov om Retsforholdet mellem Husbond og Tyende, som er udarbejdet af det første Mindretal, forekommer os at kunne blive et godt Grundlag for en saadan Lovgivning“. Nu er det, det forekommer mig, efter at jeg har hørt det ærede Medlems Betragtninger, at de viste en noget stærk Afstandtagen fra de Bestemmelser, der findes i Lovforslaget med Hensyn til Boligernes Indretning o. s. v. Det forekommer mig derfor nødvendigt at faa at vide, hvorledes det ærede Medlem egentlig staar, om han da ikke, da han underskrev Mindretalsbetænkningen og gav den sin